

Sygn. akt I CK 714/04

POSTANOWIENIE

Dnia 7 stycznia 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski

w sprawie z wniosku K. K.

przy uczestnictwie M. K.

o stwierdzenie nabycia spadku,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 stycznia 2005 r.,

na skutek kasacji wnioskodawcy od postanowienia Sądu Okręgowego

w K.

z dnia 20 maja 2004 r., sygn. akt V Ca .../04,

odrzuca kasację.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 20 maja 2004 r. oddalił apelację wnioskodawcy od postanowienia Sądu Rejonowego w L. z dnia 27 stycznia 2004 r.

W kasacji strona powodowa wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz poprzedzającego go postanowienia Sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zagadnieniem wstępnym wymagającym rozważenia była kwestia spełnienia wymagań kasacji.

Zgodnie z art. 393³ § 1 k.p.c., w obecnym brzmieniu, kasacja obok oznaczenia zaskarżonego orzeczenia ze wskazaniem zakresu zaskarżenia, przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, oraz wniosku o uchylenie lub zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu uchylenia lub zmiany – powinna zawierać jako jeden z elementów konstrukcyjnych, także przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie. Ustawodawca nowelizując art. 393³ k.p.c., nie tylko postawił kasacji nowe, dodatkowe wymagania, ale także zmienił językową i logiczną strukturę przepisu, dzieląc go na dwa paragrafy, wyraźnie rozgraniczył wymagania konstrukcyjne kasacji określone w paragrafie pierwszym, których spełnienie sprawia, że podejmowana przez stronę czynność procesowa nosi cechy tego środka odwoławczego od wymagań stawianych kasacji jako pismu procesowemu o których mowa w paragrafie drugim.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniono, że braki kasacji w zakresie elementów konstrukcyjnych powodują, że kasacja jest dotknięta tzw. brakiem istotnym, nieusuwalnym w trybie właściwym dla uzupełnienia braków formalnych i w związku z tym podlega odrzuceniu *a limine* (por. np. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 30 kwietnia 1938 r., C III 319/37, Zb. Urz. 1938, poz. 303 albo postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2000 r., II CKN 711/00, OSNC 2000, nr 7 - 8, poz. 151).

Ewentualne odwołanie się skarżącego do uzasadnienia podstaw kasacyjnych, bez przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji, także nie stanowi spełnienia obowiązku określonego w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52). Ze względu bowiem na charakter postępowania kasacyjnego i wysoki stopień jego sformalizowania nie jest dopuszczalna wykładnia kasacji w kierunku ustalenia okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, nr 10, poz. 156).

Skoro w kasacji, nie przedstawiono odrębnego wyводу wskazującego na to, że zaskarżone orzeczenie oczywiście narusza prawo, zachodzi nieważność postępowania bądź w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne albo istnieje potrzeba wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości, lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, to skarga kasacyjna nie spełniała wymagań określonego art. 393³ § 1 pkt. 3 k.p.c.

Z przytoczonych względów orzeczono jak w sentencji (art. 393⁷ k.p.c.).